

CANÇÓ DE LA MORT A L'ALBA

Petita barca
damunt la mar
corre fortuna
llevantejant.

Quan esdevinguis
riu de negat,
per on sabries
passar-lo a gual?

Pres que fugia
del lent esguard
en cap sagrera
no té descans.

Marquen vedrunes
la pobretat
d'aquest meu somni
de pluja al camp.

Si para l'alta
mola, podràs,
fixa sotana,
potser rodar?

Record de sàndal,
tan vellutat.
Oh, l'allunyada
neu d'unes mans!

Des de l'espera
de desvetllat
en més temença
d'hora foscant,
dama de l'alba
em ve a cercar.

Esriu, Salvador: "Cançó de la mort a l'alba". *Obres completes*. Barcelona: Ed. 62, Clàssics Catalans del segle XX, 1977. (p.270)